

Latvijas Republikas Senāts

SPRIEDUMS

Rīgā 2025.gada 27.oktobrī

Senāts Administratīvo lietu departamenta kopsēdē šādā sastāvā: senators referents Ermīns Darapoļskis, senatori Dzintra Amerika, Vēsma Kakste, Laura Konošonoka, Anita Kovaļevska, Diāna Makarova, Indra Meldere, Jānis Pleps, Līvija Slica, Ieva Višķere un Rudīte Vīduša

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LATVIJAS PROJEKTĒŠANAS SABIEDRĪBA” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru komercreģistrā tiktu reģistrētas 2019.gada 22.maijā pieteiktās izmaiņas dalībnieku reģistrā, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „LATVIJAS PROJEKTĒŠANAS SABIEDRĪBA” kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 2.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja sabiedrība ar ierobežotu atbildību „LATVIJAS PROJEKTĒŠANAS SABIEDRĪBA” (turpmāk arī – sabiedrība) 2019.gada 22.maijā Uzņēmumu reģistrā iesniedza pieteikumu izmaiņu tās dalībnieku reģistrā reģistrācijai komercreģistrā, pievienojot 2019.gada 22.maija dalībnieku reģistra nodalījumu Nr. 4 (turpmāk – dalībnieku reģistra nodalījums). Pieteicēja norādīja, ka trešā persona SIA „Rīgas Arhitektūras Centrs”, pamatojoties uz Kurzemes apgabaltiesas 2018.gada 27.septembra spriedumu civillietā Nr. C30641016 (turpmāk – spriedums civillietā), izslēgta no sabiedrības dalībnieku sastāva un atbilstoši Komerclikuma 195.panta trešajai daļai trešajai personai piederošās sabiedrības kapitāla daļas ieguvusi pati pieteicēja.

Uzņēmumu reģistrs ar 2019.gada 23.augusta lēmumu Nr. 1-5n/197 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atlika dalībnieku reģistra nodalījuma pievienošanu pieteicējas reģistrācijas lietai, jo komercreģistrā 2018.gada 3.janvārī reģistrēts nodrošinājuma līdzeklis – aizliegums atsavināt un iekļāt trešajai personai piederošās sabiedrības kapitāla daļas. Nodrošinājuma līdzeklis reģistrēts, izpildot Ventspils tiesas 2017.gada 22.decembra lēmumu civillietā Nr. C30641016, lai nodrošinātu pieteicējas celto prasību pret trešo personu par tās izslēgšanu no sabiedrības (turpmāk – lēmums par prasības nodrošināšanu).

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, argumentējot, ka Uzņēmumu reģistra pieeja ir pretēja tiesas lēmuma par prasības nodrošināšanu mērķim. Civilprocesa likums paredz, ka prasības nodrošinājums tiek piemērots, lai nodrošinātu sprieduma izpildi. Apmierinot prasību, prasības nodrošinājuma līdzeklis tiek saglabāts līdz sprieduma izpildei, un konkrētajā lietā tas nevar būt šķērslis pieteikto izmaiņu reģistrācijai.

[3] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 2.marta spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts. Apgabaltiesa spriedumā atsaucās uz Senāta šajā lietā sniegto likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”

14.panta pirmās daļas 6.punkta un 4.⁴panta pirmās daļas, Civilprocesa likuma 137.panta pirmās daļas un 138.panta pirmās un otrās daļas interpretāciju par to, vai aizlieguma atzīme ir atzīstama par šķērsli dalībnieku maiņas reģistrācijai (*Senāta 2022.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-448/2022, [ECLI:LV:AT:2022:0908.A420263319.11.S](#), 7.–12.punkts*). Ievērojot Senāta atzīto, kā arī to, ka pārsūdzētā lēmuma izdošanas brīdī prasības nodrošinājums bija spēkā un komercreģistrā bija reģistrēta aizlieguma atzīme atsavināt un iekļāt trešajai personai piederošās kapitāla daļas, apgabaltiesa atzina, ka Uzņēmumu reģistram saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta pirmās daļas 6.punktu nebija tiesību reģistrēt pieteicējas pieteikumu un tam pievienotos dokumentus par dalībnieku maiņu komercreģistrā.

[4] Pieteicēja par apgabaltiesas spriedumu iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā norāda, ka prasības nodrošinājums dod civilprocesuālu aizsardzību prasītājam, lai varētu izpildīt likumīgā spēkā stājušos spriedumu, un konkrētajā gadījumā tas saglabājas līdz sprieduma civillietā faktiskai izpildei. Kurzemes apgabaltiesa pieteicējas prasību ir apmierinājusi, savukārt trešās personas lūgumu par prasības nodrošināšanas atcelšanu noraidījusi, norādot, ka prasības nodrošinājums saglabājams sprieduma izpildes nodrošināšanai. Pieteicējas ieskatā, nav pieļaujama situācija, ka tiesas piemērotais prasības nodrošinājuma līdzeklis, kuru citstarp tiesa spriedumā ir atzinusi par piemērotu sprieduma izpildes nodrošināšanai, kļūst par šķērsli sprieduma izpildei tajā pašā lietā.

[5] Uzņēmumu reģistrs paskaidrojumos norāda, ka kasācijas sūdzību neatzīst.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu un kasācijas sūdzības argumentus, Senātam jāatbild uz jautājumu, vai izskatāmajā lietā prasības nodrošinājuma ietvaros komercreģistrā reģistrētā aizlieguma atzīme atsavināt un iekļāt trešajai personai piederošās sabiedrības kapitāla daļas ir uzskatāma par tiesisku šķērsli reģistrēt pieteicējas 2019.gada 22.maijā pieteiktās izmaiņas sabiedrības dalībnieku reģistrā.

[7] Lietā konstatēts, ka komercreģistrā 2018.gada 3.janvārī reģistrēts nodrošinājuma līdzeklis – aizlieguma atzīme atsavināt un iekļāt trešajai personai piederošās sabiedrības kapitāla daļas. Šāds nodrošinājuma līdzeklis ir reģistrēts, izpildot tiesas lēmumu par prasības nodrošināšanu. Savukārt 2019.gada 12.aprīlī ir stājies spēkā spriedums civillietā, ar kuru apmierināta pieteicējas prasība pret trešo personu par tās izslēgšanu no sabiedrības dalībnieku sastāva.

Lai noskaidrotu, vai komercreģistrā reģistrētais nodrošinājuma līdzeklis uzskatāms par tiesisku šķērsli reģistrēt komercreģistrā pieteicējas pieteikumu un tam pievienotos dokumentus par sabiedrības dalībnieku maiņu, sākotnēji noskaidrojams attiecīgās aizlieguma atzīmes mērķis un tiesiskās sekas.

[8] Prasības nodrošināšana ir civilprocesuāls līdzeklis, kuru piemēro tiesa vai tiesnesis pēc prasītāja motivēta pieteikuma mantiska rakstura prasībās gadījumā, ja ir pamats uzskatīt, ka tiesas sprieduma izpilde lietā varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama (*Civilprocesa likuma 137.panta pirmā un otrā daļa*).

Likumdevējs ir paredzējis prasības nodrošināšanu, lai aizsargātu prasītāja tiesisko interesi un panāktu drošību par sprieduma izpildes faktisko iespējamību nākotnē, jo prasītāja uzsāktā tiesvedība var prasīt ilgstošu laiku, kura gaitā parādnieks var noslēpt vai atsavināt mantu, tādējādi sprieduma izpilde lietā varētu kļūt apgrūtināta vai pat neiespējama.

[9] Viens no prasības nodrošinājuma līdzekļiem ir aizlieguma atzīmes ierakstīšana attiecīgās kustamas mantas reģistrā vai citā publiskā reģistrā (*Civilprocesa likuma 138.panta pirmās daļas 2.punkts*).

Dalībnieka izslēgšanas prasības, kādu bija cēlusi arī pieteicēja pret trešo personu, tiesu praksē tiek nodrošinātas, piemēram, liedzot atbildētājam atsavināt vai citādi apgrūtināt tam piederošās kapitāla daļas. Dalībnieka izslēgšanas prasības mērķis ir sabiedrībai kā prasītājam iegūt atbildētājam piederošās kapitāla daļas savā īpašumā līdz to atsavināšanai likumā noteiktajā kārtībā. Tādējādi ir svarīgi, lai visu prāvas laiku kapitāla daļas pieder atbildētājam, turklāt tās nav apgrūtinātas vai iekļātas, kas var traucēt sekmīgu dalībnieka izslēgšanas procedūras pabeigšanu (*Jurkāns J. Prasības par dalībnieka izslēgšanu – prakse un problēmjautājumi. Jurista Vārds, 2013.gada 9.jūlijs, Nr. 27/28 (778/779)*).

Tātad dalībnieka izslēgšanas prasībās kā atbilstošs prasījuma nodrošinājuma līdzeklis ir piemērojama aizlieguma atzīmes atsavināt un iekļāt atbildētājam piederošas kapitāla daļas ierakstīšana komercreģistrā. Arī izskatāmajā gadījumā no tiesas lēmuma par prasības nodrošināšanu secināms, ka tiesa ir ņēmusi vērā prasītāja (šajā lietā – pieteicējas) norādītos apstākļus, ka pret atbildētājam (šajā lietā – trešajai personai) piederošajām kapitāla daļām tiek vērsta piespiedu piedziņa, pārdodot tās publiskā izsolē, un tādēļ ir ticami, ka kapitāla daļas tiks atsavinātas citām personām un ka piespiedu izpildes gadījumā var tikt pārdotas atbildētājam piederošas prasītāja kapitāla daļas, kā rezultātā ne tikai prasītājam labvēlīga sprieduma izpilde kļūs neiespējama, bet kopumā zudīs pats prasības priekšmets, jo nav iespējams izslēgt no sabiedrības dalībnieku, kuram vairs nepieder sabiedrības kapitāla daļas.

Līdz ar to Ventspils tiesa aizliegumu noteica ar mērķi novērst trešās personas kapitāla daļu atsavināšanu vai apgrūtināšanu par labu citām personām. Šāds prasības nodrošināšanas lēmums ir vērsts pret trešo personu, nevis pret pieteicēju, kuras interešu aizsardzībai šāds prasības nodrošinājuma līdzeklis piemērots.

[10] Turpmāk vērtējams jautājums par piemērotā nodrošinājuma līdzekļa spēkā esības ilgumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 137.panta sestajai daļai jautājumu par prasības nodrošināšanu vai pagaidu aizsardzību pieļaujams izskatīt jebkurā procesa stadijā, kā arī pirms prasības celšanas tiesā.

Vērtējot jautājumu par prasības nodrošinājuma spēkā esības ilgumu, Senāts ir atzinis, ka visi procesuālo tiesību aizsardzības līdzekļi ir vērsti uz viena mērķa – prasības un attiecīgi arī sprieduma, ar kuru prasība tiek apmierināta, izpildes nodrošināšanu. Faktiski prasības nodrošinājums savu nozīmi zaudē tikai ar brīdi, kad spriedums ir izpildīts un vairs nepastāv mērķis (nodrošināt sprieduma izpildi), kura sasniegšanai tas piemērots. Prasības apmierināšanas gadījumā prasības nodrošinājums tāpat kā pagaidu aizsardzība var turpināties arī laikā pēc sprieduma taisīšanas un spēkā stāšanās. Ja lēmums par prasības nodrošinājumu zaudētu spēku ar sprieduma par prasības apmierināšanu spēkā stāšanās brīdi, tad prasītāja intereses netiktu aizsargātas sprieduma labprātīgas izpildes laikā (*Civilprocesa likuma 204.¹panta otrā daļa*), kamēr spriedums netiek iesniegts piespiedu izpildei un nepastāv iespēja piemērot sprieduma piespiedu izpildes līdzekļus (*Civilprocesa likuma 555.pants*) (*Senāta 2024.gada 22.janvāra lēmuma lietā Nr. SKC-150/2024, [ECLI:LV:AT:2024:0122.C73675420.35.L](#), 8.2.punkts*).

Ievērojot minēto, atbilstoši Senāta judikatūrai prasības nodrošinājums prasības apmierināšanas gadījumā var turpināties līdz brīdim, kad vairs nepastāv mērķis, kura sasniegšanai tas piemērots, ja vien tas netiek atcelts.

[11] Ar spriedumu civillietā apmierināta pieteicējas prasība un trešā persona izslēgta no sabiedrības dalībnieku sastāva. Vienlaikus Kurzemes apgabaltiesa noraidīja trešās personas lūgumu par prasības nodrošinājuma līdzekļa atcelšanu.

Kurzemes apgabaltiesa norādīja, ka prasība ir celta, pamatojoties uz Komerclikuma 195.pantu, un tiek apmierināta. Gadījumā, ja spriedums stāsies likumīgā spēkā, tā izpilde notiks atbilstoši Komerclikuma 195.panta trešās daļas noteikumiem, proti, dalībnieka izslēgšanas gadījumā viņa daļas pāriet sabiedrībai, kurai ir pienākums izmaksāt izslēgtajam dalībniekam viņa ieguldījumu, kuru nosaka atbilstoši Komerclikuma 156.panta otrās daļas noteikumiem.

Vērtējot trešās personas pieteikumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu, Kurzemes apgabaltiesa norādīja, ka viens no Komerclikuma 195.panta mērķiem ir novērst turpmāka kaitējuma nodarīšanu sabiedrībai no tai nelojāla dalībnieka puses. Komerclikuma 195.panta trešajā daļā ietvertās sekas prasības par dalībnieka izslēgšanu apmierināšanas gadījumā, proti, kapitāla daļu pāreja pašai sabiedrībai, nevar tikt vērtētas atrauti no mērķa novērst turpmāku kaitējumu. Gadījumā, ja atbildētājam piederošas kapitāla daļas prāvas laikā (līdz brīdim, kamēr stājas spēkā tiesas spriedums) tiek atsavinātas brīvprātīgi, pārdodot tās pašam atbildētājam vai pārdodot tās piespiedu izsolē, kas tiek rīkota, pamatojoties uz trešo personu kā daļu īpašnieka kreditoru uzsāktu tiesu nolēmumu vai izpildāmu aktu izpildes procesu, prasītājs būs spiests pieņemt vai nu atbildētāja izvēlēto kapitāla daļu jauno īpašnieku, vai nu izsoles rezultātā kapitāla daļas ieguvušo jauno īpašnieku, kas ir pretrunā Komerclikuma 195.panta trešajā daļā noteiktajām sekām attiecībā uz kapitāla daļu pāreju, turklāt tiesas sprieduma izpilde izskatāmajā lietā nebūs iespējama saturiski un pēc Komerclikuma 195.panta jēguma.

Tādējādi atbilstoši minētajam Kurzemes apgabaltiesas nolēmumam civillietā piemērotais prasības nodrošinājums ir saglabājams līdz tiesas sprieduma izpildei.

[12] Tiesisko pamatu dalībnieka izslēgšanai no sabiedrības noteic Komerclikuma 195.pants. Tiesa var izslēgt dalībnieku no sabiedrības, pamatojoties uz sabiedrības prasību 195.panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos. Savukārt tiesas sprieduma, ar kuru dalībnieks izslēgts no sabiedrības, tiesiskās sekas noteic 195.panta trešā daļa – dalībnieka izslēgšanas gadījumā viņa daļas pāriet sabiedrībai. Tas ir Komerclikumā noteikts izņēmuma gadījums, jo vispārīgi sabiedrība nedrīkst iegūt savas daļas (*Komerclikuma 192.panta pirmās daļas 5.punkts*).

Spriedums civillietā stājās spēkā 2019.gada 12.aprīlī, un tieši šajā brīdī trešās personas daļas sabiedrībā ieguva pati sabiedrība – pieteicēja – uz tiesas sprieduma un likuma pamata.

[13] Sabiedrība ved dalībnieku reģistru citstarp daļu pārejas atspoguļošanai (*Komerclikuma 187.panta pirmā daļa*). Dalībnieku reģistrs ir lieta, kuru veido atsevišķi nodalījumi, kurus savukārt sastāda divos eksemplāros: vienu pievieno dalībnieku reģistram, bet otru Komerclikumā noteiktajā kārtībā iesniedz komercreģistra iestādei (*Komerclikuma 187.panta otrā un trešā daļa*). Vispārīgā gadījumā valde izdara ierakstus dalībnieku reģistrā un iesniedz komercreģistra iestādei pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā, pievienojot pēdējo sabiedrības dalībnieka reģistra nodalījumu (*Komerclikuma 187.¹panta sestā un septītā daļa*).

Dalībnieku reģistrs no juridiskā viedokļa ir nepieciešams pašai komercsabiedrībai un tās dalībniekiem, jo tā ieraksti konstituē sabiedrības un tās dalībnieku savstarpējās privāttiesiskās attiecības. Tas ir instruments sabiedrības un dalībnieku savstarpējo tiesisko attiecību kārtošanai, kuram nav nekāda juridiska spēka uz ārpusi. Sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieku reģistrs tiek publiskots, un tas notiek caur komercreģistra lietu: reģistra eksemplārs tiek pievienots attiecīgās sabiedrības reģistrācijas lietai, kur tas ir publiski pieejams (*Senāta 2018.gada 28.novembra sprieduma lietā Nr. SKC-266/2018, [ECLI:LV:AT:2018:1128.C30291015.1.S](#), 9.3.punkts*).

Lietā nav strīda, ka uz sprieduma un likuma pamata notikusī kapitāla daļu pāreja atspoguļota sabiedrības dalībnieku reģistra nodalījumā, kurā norādīts, ka trešā persona, pamatojoties uz spriedumu civillietā, izslēgta no dalībnieku sastāva un atbilstoši Komerclikuma 195.panta trešajai daļai pati sabiedrība – pieteicēja – ieguvusi trešajai personai piederošās pamatkapitāla daļas. Attiecīgu pieteikumu izmaiņu sabiedrības dalībnieku reģistrā reģistrācijai komercreģistrā pieteicēja iesniedza Uzņēmumu reģistrā, un līdz ar to sabiedrības valde izpildīja minētajās tiesību normās uzlikto pienākumu.

Senāts norāda: ja prasības nodrošinājums neliedz un pēc savas būtības nevar liegt trešās personas izslēgšanu no sabiedrības dalībnieku sastāva un līdz ar to tās kapitāla daļu pāreju pieteicējai (kas faktiski ir sprieduma izpilde), tad arī šī prasības nodrošinājuma ietvaros komercreģistrā reģistrētais aizliegums nevar būt šķērslis attiecīgā dalībnieku reģistra nodalījuma pievienošanai sabiedrības lietai.

[14] Uzņēmumu reģistra pozīcija, ka sabiedrības pieteikuma par izmaiņām dalībnieku reģistrā reģistrēšana ir iespējama tikai pēc lēmuma par prasības nodrošināšanu atcelšanas, ir pretrunā Komerclikuma 195.pantam un prasības nodrošinājuma jēgai un mērķim.

Komerclikuma 195.panta mērķis ir novērst turpmāka kaitējuma nodarīšanu sabiedrībai no dalībnieka puses, attiecīgi šā panta trešā daļa noteic sekas prasības par dalībnieka izslēgšanu apmierināšanas gadījumā, proti, kapitāla daļu piespiedu pāreju pašai sabiedrībai. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 137.panta pirmajai daļai un 138.panta pirmās daļas 2.punktam dalībnieka izslēgšanas prasības nodrošināšanas atbilstošs līdzeklis ir aizlieguma atzīmes ierakstīšana komercreģistrā attiecībā uz strīdus daļām.

Tāpat Civilprocesa likums paredz tikai trīs gadījumus, kad prasības nodrošinājumu var atcelt. Proti, prasības nodrošinājumu pēc puses motivēta pieteikuma var atcelt tā pati tiesa, kura nodrošinājusi prasību, ja: 1) puse iesniedz motivētu pieteikumu un pierādījumus, kas norāda uz prasības nodrošinājuma kā procesuālā aizsardzības līdzekļa saglabāšanas nelietderību (*Civilprocesa likuma 140.panta piektā daļa*); 2) prasība tiek noraidīta (*140.panta sestā daļa*); 3) prasība tiek atstāta bez izskatīšanas vai tiesvedība izbeigta (*140.panta septītā daļa*). Izskatāmajā lietā neviens no minētajiem gadījumiem nav iestājies. Turklāt, ievērojot dispozitivitātes principu, Uzņēmumu

reģistram nav tiesību vērtēt prasības nodrošinājuma kā procesuālā aizsardzības līdzekļa saglabāšanas lietderību, jo šādas tiesības piemīt tikai pusēm un tiesai, kuras tiesvedībā ir civillietā.

[15] Nav pamata pieprasīt pieteicējai panākt prasības nodrošinājuma atcelšanu, lai sabiedrības reģistrācijas lietai tiktu pievienots dalībnieku reģistra nodalījums. Tieši pretēji, aizsargājot pieteicējas tiesiskās intereses (kādēļ arī prasības nodrošinājums tika piemērots), ir būtiski, lai prasības nodrošinājums, ar kuru trešajai personai tika aizliegts atsavināt un ieķīlāt tai piederošās kapitāla daļas, prasības apmierināšanas gadījumā tiek saglabāts līdz pat attiecīgo izmaiņu reģistrācijas brīdim komercreģistrā.

Tas izriet arī no komercreģistra publiskās ticamības un kapitāla daļas labticīgas iegūšanas regulējuma. Proti, kapitāla daļas ieguvējs uzskatāms par labticīgu, ja tas daļu ieguvījis no daļas atsavinātāja, kas ierakstīts kā sabiedrības dalībnieks komercreģistra iestādē esošā sabiedrības reģistrācijas lietai pievienotā dalībnieku reģistra nodalījumā (*Komerclikuma 188.¹panta pirmā daļa*). Daļas ieguvējs nav uzskatāms par labticīgu, ja viņam ir zināms, ka daļa nepieder atsavinātājam, atsavinātājs nav tiesīgs rīkoties ar šo daļu, atsavinātājam noteikts daļas atsavināšanas aizliegums, vai arī ieguvējam šie fakti nav zināmi viņa rupjas neuzmanības dēļ (*Komerclikuma 188.¹panta otrā daļa*).

Līdz ar to atbilstoši komercreģistrā reģistrēta nodrošinājuma līdzekļa mērķim – prasītājam labvēlīga sprieduma izpildes nodrošināšanai – tā tiesiskajām sekām jāaptver arī laika posms līdz aktuālā dalībnieku reģistra nodalījumā norādīto ziņu reģistrācijas brīdim komercreģistrā, jo tikai pēc šo ziņu izsludināšanas tās būs spēkā arī attiecībā uz citām personām atbilstoši *Komerclikuma 12.panta* pirmajai daļai un novērsīs riskus iespējamai negodprātīgai rīcībai ar strīdus kapitāla daļām.

[16] Apkopojot iepriekš norādīto, Senāts atzīst, ka likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta pirmās daļas 6.punkts interpretējams tādējādi, ka dalībnieka izslēgšanas prasībā piemērotais prasības nodrošinājuma līdzeklis, ar kuru atbildētājam aizliegts atsavināt un ieķīlāt savas kapitāla daļas, prasības apmierināšanas gadījumā nav uzskatāms par tiesisku šķērsli pievienot sabiedrības reģistrācijas lietai kapitālsabiedrības dalībnieku reģistra nodalījumu, kurā atspoguļota kapitāla daļu pāreja, pamatojoties uz spēkā stājušos tiesas spriedumu par atbildētāja izslēgšanu no sabiedrības un viņa daļu pāreju sabiedrībai.

Sabiedrībai, kuras labā noteikts prasības nodrošināšanas līdzeklis, ir tiesības reģistrēt izmaiņas dalībnieku reģistrā, pamatojoties uz spēkā stājušos spriedumu par dalībnieka izslēgšanu no sabiedrības. Līdz ar minēto izmaiņu reģistrāciju iepriekš reģistrētā aizlieguma atzīme zaudē nozīmi.

[17] Ievērojot minēto, Senāts atkāpjas no Senāta 2022.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-448/2022 izteiktās atziņas, ka pieteicējas izvēlētais prasības nodrošinājuma līdzeklis ir atzīstams par šķērsli reģistrēt jebkādos dokumentus par kapitāla daļu atsavināšanu vai ieķīlāšanu un ka tas ir attiecināms uz ikvienu personu.

[18] Rezumējot minēto, Senāts atzīst, ka apgabaltiesas spriedums ir atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.¹panta pirmās daļas 1.punktu, 348.panta pirmās daļas 2.punktu un 351.pantu, Senāts,

nosprieda

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 2.marta spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai;

atmaksāt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „LATVIJAS PROJEKTĒŠANAS SABIEDRĪBA” par kasācijas sūdzību samaksāto drošības naudu 70euro.

Spriedums nav pārsūdzams.

E. Darapolskis D. Amerika V. Kakste L. Konošonoka A. Kovaļevska D. Makarova I. Meldere J. Pleps L. Slica I.
Višķere R. Vīduša